Boekx

Rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht
De Edelachtbare Vrouwe mr. C.E.M. Nootenboom-Lock
Zitting d.d. 27 september 2013 te 13.00 uur
Zaaknummer: C/16/347668 / HA RK 13/200

NOTITIES
t.b.v. de mondelinge behandeling
van mr. M.Ch. Kaaks

inzake:

STICHTING DE ROESTIGE SPIJKER,
gevestigd te Amsterdam,

advocaat: mr. M.Ch. Kaaks

tegen:

de heer mr. **Joris DEMMINK**
wonende te 's -Gravenhage,

advocaat: mr. H.J.A. Knijff

Edelachtbare Vrouwe,

1. Het voorlopig getuigenverhoor heeft betrekking op de documentaire **DUTCH INJUSTICE: when child traffickers rule a nation**.

2. Het is een mini-documentaire, waarin diverse personen zijn geïnterviewd en waarin beschuldigingen worden geuit aan het adres van Demmink.

3. Het gaat om ernstige beschuldigingen. Demmink zou seksueel misbruik hebben gemaakt van minderjarige jongens, zowel in Turkije als in Nederland.

4. Stichting De Roestige Spijker heeft van de producent van de mini-documentaire het recht gekregen om deze documentaire openbaar te maken, te distribueren en te promoten in Nederland. Ik wijs op **Productie 8B** bij het verzoekschrift.

5. Op 15 februari jl. heeft de Stichting deze documentaire voorgelegd aan mr. Knijff, de advocaat van Demmink, en verklaard dat zij voornemens was deze documentaire onder de aandacht van het grote publiek te brengen, onder meer door publicatie op de website www.deroestigespijker.nl en andere media (zie **Productie 28**).

6. Mr. Knijff schreef op 5 maart 2013:

   "Anders dan u veronderstelt, maakt mijn cliënt wel degelijk bezwaar tegen verdere verspreiding van de documentaire en van de trailer waaraan u in uw brief van 15 februari jl. refereert. U bent ermee bekend dat mijn cliënt de aan de orde gestelde feiten met nadruk betwist en dat verdere verspreiding uwerzijds een inbreuk maakt op de persoonlijke integriteit van mijn cliënt."

7. Op 4 april 2013 benadrukt mr. Knijff dit nogmaals in zijn e-mail (zie **Productie 13**):

   "Indien en voor zover u medewerking zou verlenen om dergelijke beschuldigingen aan het adres van mijn cliënt te verspreiden, hoe en in welke vorm dan ook, is dat een ernstige inbreuk op de persoonlijke integriteit van mijn cliënt en mitsdien onrechtmatig."

8. Op de website www.deroestigespijker.nl staat de documentaire via een link naar Youtube gepubliceerd, de Stichting brengt deze documentaire echter nog niet actief onder aandacht van het publiek.

9. Tegenover de dreiging van rechtsmaatregelen tegen de verspreiding en promotie van deze documentaire, wenst de Stichting meer duidelijkheid te verkrijgen over haar positie in een eventuele juridische procedure.
   Dát is het doel van het verzochte voorlopige getuigenverhoor.

10. Een eventueel geding kan worden aangespannen door Demmink, die dan een verbod eist, rectificatie en/of schadevergoeding. Ik verwijs naar de vergelijkbare procedure die Demmink

hiertoe heeft aangespannen tegen het Algemeen Dagblad.

11. Een eventueel geding kan ook door de Stichting zelf worden aangespannen, waarbij gevorderd wordt dat Demmink heeft te dulden (*te gehengen en gedogen*) dat de documentaire door de Stichting openbaar wordt gemaakt en gedistribueerd. Als de uitkomst van de getuigenverhoren daartoe aanleiding geven zal de Stichting dat overwegen.

12. Dit maakt de Stichting zonder enige twijfel belanghebbende in de zin van artikel 186 Rv.

13. Belanghebbenden kunnen zijn degene die het aanspannen van een geding bij de burgerlijke rechter overweegt, maar ook degene die verwacht dat zo'n geding tegen hem zal worden aangespannen, zo luidt de doctrine (zie Hoge Raad, 29 maart 1995, NJ 1998/414 (Saueressig / Forbo).

14. De Hoge Raad bepaalde in dit arrest dat het instituut van het voorlopig getuigenverhoor ook, en vooral ertoe strekt dat belanghebbenden opheldering kunnen verkrijgen over bepaalde feiten waardoor zij hun procespositie beter kunnen beoordelen.

15. Voor de Stichting betekent dit dat zij door middel van de getuigenverhoren nadere opheldering kan verkrijgen ten aanzien van de vraag of openbaarmaking en distributie van de verdachtmakingen in de documentaire gerechtvaardigd zijn en Demmink deze zich dient te laten welgevallen.

16. Deze opheldering heeft ook een klemmend maatschappelijk belang.
Ik wijs op **productie 4** van het verzoekschrift, de column in de Volkskrant die mede tot inspiratie diende voor de oprichting van de Stichting: ***De drie roestige spijkers die Nederland doen etteren***.

17. Over de voormalig secretaris-generaal van justitie gaan al meer dan tien jaar hardnekkige geruchten die vrijwel steeds betrekking hebben op vermeend seksueel misbruik van minderjarigen. Door de jaren heen hebben diverse media uiteenlopende beschuldigingen gepubliceerd. Door dreiging met juridische maatregelen en inzet van opeenvolgende ministers van justitie is steeds getracht deze geruchten zo veel mogelijk de kop in te drukken.

18. De betwisting door opeenvolgende ministers van justitie (Donner, Hirsch Ballin en Opstelten) van de verdenkingen tegen hun secretaris-generaal, heeft een groot *chilling effect* tot gevolg gehad. Niet alleen blokkeerde dat verder onderzoek door het openbaar ministerie, ook heeft dat tot gevolg gehad dat berichtgeving over de geruchten en verdachtmakingen taboe werd verklaard.

19. Er zijn Kamervragen over gesteld, er zijn vragen over gesteld in de Raad van Europa door de EVP, in het Amerikaanse congres werd er een resolutie over ingediend. De feiten en aanwijzingen die er zijn schreeuwen om nader onderzoek.

20. Een rechter deed hierover nooit een uitspraak. Werkelijk onderzoek door het Openbaar Ministerie werd nooit uitgevoerd.

21. Verzet tegen onderzoek kan tegen deze achtergrond niet worden gerechtvaardigd. Dat geldt ook voor dit voorlopig getuigenverhoor dat de Stichting heeft verzocht.

22. Demmink zelf blijft zich niettemin tegen dit verzoek verzetten.

Onbevoegdheid van de Rechtbank Midden-Nederland

23. In het verweerschrift heeft Demmink zich allereerst beroepen op de onbevoegdheid van Rechtbank Midden-Nederland onder aanvoering van drie gronden.

I Demmink is *"geen internationaal geval"*

24. Volgens Demmink geldt jurisprudentie van het Hof van Justitie ex artikel 5 van de EEX-verordening c.q. het EEX-verdrag niet voor het onderhavige geschil, omdat het geschil tussen de Stichting en Demmink geen "internationaal geval" is.

25. Kennelijk doelt Demmink hier op de rechtstreekse toepassing van de EEX-verordening. Demmink miskent echter dat artikel 102 Rv is ontleend aan artikel 5 sub 3 van de EEX-verordening (althans van artikel 5 lid 3 van het EEX-verdrag dat daaraan vooraf ging). De uitleg van de bevoegdheidsregels op de voet van artikel 102 Rv worden mede gevonden in de jurisprudentie van het Hof van Justitie.

26. In dit verband wordt onder meer verwezen naar de doctrine over grensoverschrijdende persdelicten (Hof van Justitie EG 7 maart 1995, NJ 1996/269). Deze doctrine brengt mee dat behalve de rechter van de woonplaats van gedaagde, *ook bevoegd is (...) de rechter van de plaats waar de publicatie is c.q. wordt verspreid en waar de benadeelde stelt in zijn eer en goede naam te zijn aangetast.*

27. De Nederlandse rechter pleegt artikel 102 Rv analoog aan de Europese doctrine toe te passen. Zie bijvoorbeeld **Rechtbank Arnhem 26 september 2007 Rechtspraak.nl LJN: BB5018** en Hier betrof het artikelen die op de website van De Volkskrant (in Amsterdam gevestigd) waren gepubliceerd, waarover in het arrondissement Arnhem werd geprocedeerd.
Rechtbank Breda 18 december 2008 Rechtspraak.nl LJN: BG9495.
Daar ging het om een publicatie op de website van TROS Opgelicht, deze wordt verspreid in alle arrondissementen en dus ook in Breda.

II *"Stichting kan alleen een verklaring voor recht vragen"*

28. Ten tweede voert Demmink aan dat de Stichting alleen een verklaring voor recht zou kunnen vragen dat de documentaire jegens Demmink niet onrechtmatig is. Volgens Demmink zou artikel 102 Rv op een dergelijke verklaring voor recht niet van toepassing zijn. Demmink stelt dat 102 Rv eigenlijk alleen van toepassing zou kunnen zijn wanneer hij zelf een procedure zou beginnen. Hij stelt namelijk, ik citeer:

"Er zou hooguit sprake kunnen zijn van een eventuele procedure van de heer Demmink tegen de Stichting, indien de Stichting tot publicatie overgaat en de heer Demmink zich op het standpunt stelt dat die publicatie geen grondslag vindt in deugdelijke feiten. Het is alsdan aan de heer Demmink voorbehouden ten overstaan van welke rechtbank hij een eventueel dergelijk

geschil aanhangig zou willen maken (...). Het is niet aan de Stichting voorbehouden om te bepalen welke rechtbank bevoegd is om van een eventueel door de heer Demmink in te leiden procedure tegen de Stichting kennis te nemen."

29. Dit is onjuist. Feitelijk stelt Demmink hier dat alleen hij mag bepalen waar een eventuele procedure tegen de Stichting wordt gevoerd. Dat wil hij kennelijk niet voor de Rechtbank Midden-Nederland aanhangig maken, omdat dit niet de rechtbank van zijn keuze zou zijn.

30. Demmink miskent echter dat ook de Stichting het initiatief tot die procedure zou kunnen nemen, zoals ik in de inleiding heb aangegeven. Dat is niet een verklaring voor recht, maar eerder een vordering te dulden dat de documentaire wordt openbaar gemaakt en verspreid.

31. Zie bijvoorbeeld een vergelijkbare vordering in *Ophuis vs. Staat* Vrz Rechtbank Zwolle 15 oktober 1997 (KG 1997, 347). De staat, werd in die zaak in een kort geding vonnis veroordeeld *te dulden dat een omstreden schilderij op een tentoonstelling werd getoond*, nadat het openbaar ministerie had gedreigd het te zullen verwijderen.

32. Of Demmink nu via de rechter een verbod tot publicatie van de documentaire zal eisen, of de Stichting het initiatief neemt en voor de rechter vordert dat Demmink publicatie heeft te dulden, maakt voor de toepassing van artikel 102 Rv niet uit.

33. Beide varianten vallen onder de ruime regeling van dit bevoegdheidsartikel (zie ook Van de Hel / Koedoot 2012, T&C Rv, artikel 102, aantekening 1):

"Aan te nemen valt dat de regeling geldt voor alle vormen van onrechtmatig handelen die bestreken worden door Boek 6 titel 3 BW of enige andere wetsbepaling."

34. Conclusie: op grond van artikel 102 Rv is Rechtbank Midden-Nederland bevoegd kennis te nemen van het geschil over de publicatie en distributie via onder meer de website www.deroestigespijker.nl van de documentaire Dutch Injustice in Nederland, waaronder het arrondissement Midden-Nederland.

III *"zaak is al aanhangig in Rotterdam"*

35. De derde grond die Demmink aanvoert, betreft de stelling dat het geschil tussen de Stichting en Demmink al aanhangig is bij de Rechtbank Rotterdam. Ook dit verweer gaat niet op. Demmink verwijst naar het interventieverzoek ex artikel 217 Rv (zie Productie 2 bij verzoekschrift).

36. De procedure van Demmink tegen het Algemeen Dagblad voor de Rechtbank Rotterdam gaat over publicaties van het AD waarin beweerd wordt dat Demmink contact had met een criminele pooier van minderjarige jongens in de jaren '80 in Den Haag. Stichting De Roestige Spijker heeft verzocht om interventie teneinde zich te kunnen scharen aan de zijde van het Algemeen Dagblad en deze krant te kunnen ondersteunen in de door Demmink aangespannen procedure.

37. Zolang het interventieverzoek niet is toegestaan, is de Stichting geen partij bij die procedure. Afgezien daarvan is de zaak van de Stichting, beoordeling van de documentaire Dutch Injustice niet aanhangig in Rotterdam en zal dat ook niet worden.

38. Het interventieverzoek is (inmiddels) beperkt tot voeging, zodat de inhoud van de documentaire Dutch Injustice in de procedure voor de Rechtbank Rotterdam geen enkele rol zal spelen.

39. De zaak die thans bij de Rechtbank Rotterdam aanhangig is, gaat het over de relatie van Demmink met een Haagse pooier van minderjarige jongens in de jaren '80 in Den Haag en hetgeen, en de wijze waarop, het Algemeen Dagblad daarover vorig jaar heeft gepubliceerd.

40. De beschuldigingen die geuit worden in de documentaire Dutch Injustice hebben betrekking op ontucht met minderjarige jongens, gepleegd midden jaren '90 in Turkije en met de minderjarige jongen die gedwongen werkte in een bordeel in Amsterdam omstreeks 1988. Het gaat om vergelijkbare beschuldigingen, maar het zijn verschillende feitencomplexen.

41. Demmink heeft dat zelf benadrukt. Hij heeft tegen de interventie in Rotterdam bezwaar gemaakt en voerde daartoe ondermeer aan (zie **Productie 27**):

"De Stichting wenst een geheel ander feitencomplex ter beoordeling aan de Rechtbank voor te leggen dan aan de orde is in het geschil Demmink enerzijds en AD Nieuws Media anderzijds. AD Nieuwsmedia heeft kort gezegd gepubliceerd over vermeende pedofiele contacten van Demmink in de jaren '80 (...). Terwijl de rechtsvraag die de Stichting beslecht wil zien, namelijk of uitzending van het filmpje dat ziet op beschuldigingen in midden jaren '90 niet onrechtmatig is (...). Een ander feitencomplex betreft in een ander tijdsgewricht en in een andere omgeving. "

42. En:

"De Stichting wil eigenlijk naast de procedure tussen Demmink en AD Nieuws Media een eigen procedure tegen Demmink voeren. Dat moet men dan maar doen."

43. En:

"Wat de uitkomst van de procedure tussen Demmink enerzijds en AD Nieuws Media anderzijds ook mocht zijn, het heeft geen enkele invloed op de wel of niet toewijsbaarheid van de vordering van de Stichting." (*Conclusie van Antwoord in voegingsincident*)

44. De Stichting zal in deze zitting niet ingaan op haar belang bij voeging ex artikel 217 Rv aan de zijde van het Algemeen Dagblad in de procedure tegen Demmink in Rotterdam. Maar duidelijk is wel dat Demmink zich op het standpunt stelt dat de procedure in Rotterdam een geheel ander feitencomplex betreft dan de zaak die in dit voorlopig getuigenverhoor voorligt.

45. Eén en ander laat onverlet dat de Stichting zich aan de zijde van het Algemeen Dagblad *kan* voegen in Rotterdam en tegelijkertijd voor de Rechtbank in Utrecht een eigen vordering aanhangig kan maken ten aanzien van het feitencomplex, waarover dit voorlopig

getuigenverhoor gaat.

Het belang van de Stichting

46. Het materiële verweer van Demmink tegen het voorlopig getuigenverhoor valt uiteen in de stelling enerzijds dat de Stichting geen belang heeft, en anderzijds, *indien zij wel een belang heeft*, dat zij misbruik van bevoegdheid zou maken.

47. Onder 9. van het verweerschrift stelt Demmink dat "*de grondslag van het verzoek strekkende tot het horen van getuigen is gelegen in het feit dat de Stichting de film Dutch Injustice openbaar wenst te maken*". Demmink verwijst vervolgens naar het feit dat de documentaire op Youtube internationaal al door 250.000 mensen is bekeken en concludeert dan dat de Stichting geen redelijk belang heeft.

48. Dit is een curieuze stelling. Zoals ik in de inleiding heb aangegeven, heeft Demmink immers het standpunt ingenomen dat de documentaire, en de daarin geuite beschuldigingen, onrechtmatig zijn en dat deze een ernstige inbreuk vormen op zijn persoonlijke integriteit (zie **Productie 13**).

49. Hij maakt bezwaar tegen verdere verspreiding van de documentaire (zie Productie 12). Door deze stelling en bedreiging tegen verder openbaarmaking en distributie van de documentaire in rechte op te treden, heeft de Stichting recht en belang om daarover een oordeel van de rechter te vragen.

50. De stelling van Demmink dat de Stichting onvoldoende belang heeft in de zin van artikel 3:302 BW wordt dan ook ontzenuwd door de eigen stelling van Demmink dat de voorgenomen publicatie van Stichting De Roestige Spijker onrechtmatig is en hij daartegen rechtsmaatregelen zal kunnen treffen. Ik wijs op de procedure tegen het AD en de schadevergoeding van € 100.000 die Demmink eist.

51. Als gezegd, op basis van de mededelingen van Demmink aan de Stichting heeft de Stichting recht en belang om voor de burgerlijke rechter te vorderen dat Demmink heeft te gehengen en gedogen dat de documentaire door de Stichting via haar website en via andere media wordt openbaar gemaakt en verspreid onder het Nederlands publiek.

52. Demmink zou ook het initiatief kunnen nemen en de Stichting in rechte betrekken wegens de aangekondigde publicatie en distributie van de documentaire door de Stichting.

53. Nogmaals, in beide gevallen heeft de Stichting recht en belang bij het verzoeken van een voorlopig getuigenverhoor op de voet van artikel 186 Rv. Het verzoek is dan ook geheel in overeenstemming met de eis van artikel 187 lid 3 Rv ingediend.

54. De rechter dient terughoudend te zijn met het afwijzen van een dergelijk verzoek op de grond dat er onvoldoende belang zou bestaan. (zie Hoge Raad, 17 september 1993, NJ 1994, 118 Severin / Detam). En zie ook Hoge Raad 19 maart 2010, NJ 2010, 172 Chipshol vs. Staat.

55. Ook de toewijsbaarheid van een in te stellen vordering, hetzij door de Stichting hetzij door Demmink, ligt niet ter toetsing voor in deze procedure.

56. Zoals ik in mijn inleiding al zei, een voorlopig getuigenverhoor strekt ertoe om de verzoeker de gelegenheid te bieden opheldering te verkrijgen over de feiten die van belang zijn voor het eventueel aan te spannen geding. Zulks teneinde hem in staat te stellen zijn positie beter te beoordelen.

57. Over de precieze aard van de in te stellen vordering behoeft de verzoeker zich nog niet uit te laten. Dit is uitdrukkelijk door de Hoge Raad vooropgesteld in zijn arrest Chipshol / Staat, 19 maart 2010 (NJ 2010, 172).

Geen misbruik van bevoegdheid

58. Tot slot verweert Demmink zich tegen toewijzing van het verzoek met de stelling dat de Stichting hem uitsluitend schade wil toebrengen. De Stichting zou daarbij, zo stelt Demmink, opereren *"vanuit een diep gewortelde complottheorie"* (zie alinea 12 van het verweerschrift).

59. Die theorie zou er volgens Demmink uit bestaan dat hij ervoor gezorgd heeft dat een Turkse Koerd genaamd, Baybasin, onterecht tot levenslange gevangenisstraf werd veroordeeld en dat de familie Poot door toedoen van machinaties van Demmink honderden hectaren grond rond Schiphol zijn kwijtgeraakt. De advocaat van Baybasin, Adèle van der Plas en Jan Poot sr. zouden Stichting De Roestige Spijker gebruiken om hun gram te halen.

60. Demmink beoogt met deze plompverloren en ongemotiveerde bewering aan de Rechtbank voor te houden dat de Stichting kwade intenties heeft.
Het is onkies om te proberen op deze wijze de Stichting de mond te snoeren. Uit het verzoekschrift, en uit de feiten die voor de behandeling van dit verzoek naar voren worden gebracht, blijkt dat er geen enkele grond bestaat voor het valse beeld dat Demmink in het verweerschrift geeft.

61. Demmink dient zich te realiseren dat er burgers zijn die niet accepteren dat aangiften tegen de voormalige baas van justitie zomaar in de prullenbak verdwijnen. En die verontwaardigd zijn over de herhaalde weigering om goed onderzoek te verrichten naar de belastende feiten.
Dát is de drijfveer van de Stichting.

62. De Stichting signaleert een misstand. En het is cynisch dat wie die missstand aan de kaak wil stellen, wordt afgedaan als aanhanger van een complottheorie. Zo wordt op de ene misstand de andere misstand gestapeld.

63. Dat de Staat, onder meer in de persoon van de Minister van Justitie, Demmink door dik en dun blijft steunen, nader onderzoek weigert, en zijn juridische kosten betaalt, is een misstand op zich. Ik wijs u ook op alinea's 41 en 42 van het verzoekschrift. Daardoor is een beeld van onaantastbaarheid ontstaan.

64. In het verweerschrift gaat Demmink zelf geheel voorbij aan de feiten, verklaringen en aanwijzingen die in het verzoekschrift staan vermeld, en die de geuite verdenkingen plausibel maken.

65. Dat Demmink deze zaak wil afdoen als een complottheorie en wil laten afzinken in het moeras waar ook de aangiften tegen hem tot op heden zijn verdwenen, is een manifeste uiting van zijn wens om het debat hierover te smoren.

66. De geruchten en verdenkingen blijven ondertussen rondzingen, al jaren lang, en hebben reeds schade aan zijn reputatie toegebracht. Als het allemaal leugens zijn, lichtvaardige verdachtmakingen, moet het toch ook in het belang van Demmink zijn om aan waarheidsvinding mee te werken.

67. De waarheidsvinding in deze zaak spitst zich toe op de beschuldigingen die zijn geuit in de documentaire Dutch Injustice.

68. De documentaire gaat in het bijzonder over de aangiften van twee Turkse jongens die stellen dat zij als minderjarigen seksueel zijn misbruikt in 1996 door Demmink in Turkije. Daarnaast is er de verklaring van een Nederlandse man die verklaart dat hij als minderjarige jongen van 15 jaar gedwongen was om te werken in een illegaal jongensbordeel in Amsterdam en dat Demmink met hem tegen betaling ontucht heeft gepleegd.

69. Deze beschuldigingen kunnen worden onderzocht aan de hand van de volgende verklaringen, en documenten, grotendeels aan de hand van het verzochte getuigenverhoor. Ik geef een beknopte opsomming:
- Allereerst de verklaring van de Nederlandse man die vertelt hoe hij als 15 jarige jongen door Demmink is misbruikt;
- de verklaring van onderzoeker Klaas Langendoen, die ook in de documentaire aan het woord is;
- de verklaringen van twee gepensioneerde gevangenisdirecteuren Van Huet en Molenkamp over de seksuele voorkeur van Demmink voor jonge jongens en contacten met Haagse pooiers;
- de betrokkenheid van mevrouw Storm van ´s Gravesande die door de voormalige gevangenisdirecteuren wordt genoemd als de medewerker die wel eens jonge jongens voor Demmink moest regelen.
- de verklaring van voormalig Turkse politieofficier Mehmet Korkmas die in de documentaire vertelt dat hij in Turkije minderjarige jongens leverde op bestelling van Demmink.
- En dan wijs ik tot slot op de nagekomen nieuwe **<u>Productie 23</u>, de verklaring van de Turkse Officier van Justitie Selim Altay van 22 april 2013**, waarin staat: *"Uit de in- en uitreisgegevens uit het onderzoeksdossier is gebleken dat de verdachte Joris (Demmink) op 20 juli 1996 Turkije is ingereisd, dat volgens de verklaringen van de getuige en klager de pleegdatum juli 1996 is etc."*

70. Ik sta hier even langer bij stil. Deze verklaring logenstraft de jarenlange categorische ontkenning van Demmink dat hij na 1986 in Turkije is geweest. Dat is uiteraard van belang in

verband met de beschuldigingen die in de documentaire zijn geuit over de misbruik van Turkse jongens in juli 1996 in Turkije.

71. De verklaring van de Turkse officier ontzenuwt ook de beweringen van de ministers van justitie Hirsch Ballin en Opstelten die de ontkenning ook voor hun rekening namen, zelfs in antwoorden op Kamervragen. (Zie het antwoord van minister Hirsch Ballin op Kamervragen, 5 juli 2007, **Productie 25** en de brief van mr. Knijff van 5 april 2007, **Productie 26**).
Het Ministerie van Justitie in Nederland heeft inmiddels mondeling de authenticiteit van de verklaring van de Turkse officier bevestigd.

72. Het voorlopig getuigenverhoor leent zich uitstekend voor nader onderzoek naar deze feiten en verklaringen.

73. Ik citeer mr. Knijff, die vorig jaar in het NRC Handelsblad d.d. 8 oktober 2012 verklaarde:
Demmink wil dat de onderste steen boven komt. Laat de getuigen dan maar eens met naam en toenaam voor de rechter hun beschuldigingen uiten.

74. Hij doelde daarbij op beschuldigingen van ontucht met minderjarige jongens.
Deze uitdrukkelijke wil om mee te werken aan waarheidsvinding, is geheel in lijn met het verzoek van de Stichting en is bovendien een maatschappelijk belang.

75. Zijn verzet tegen dit voorlopig getuigenverhoor is in dat licht niet goed te plaatsen.

76. Ik concludeer tot toewijzing van het verzoek.